

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ
ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2019

ΝΕΦΕΛΗ / ΘΕΑΤΡΟ / ΑΠΑΝΤΑ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Δημήτρης Δημητριάδης, *Τα δώρα τής νύχτας*

Πρώτη έκδοση, Μάιος 2019

Στο εξώφυλλο: Σχέδιο του Δ. Δημητριάδη από τα *Τετράδια*

Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας

ISBN: 978-960-504-258-5

Για την ελληνική γλώσσα:

© 2019, Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Δημήτρης Δημητριάδης

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80

τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093

www.nefelibooks.com

Envisagée dans son ensemble la vie est l'immense mouvement que la reproduction et la mort composent. La vie ne cessant pas d'engendrer, mais pour anéantir ce qu'elle engendre.

Georges Bataille, *L'Érotisme*, 1957

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΝΥΣΣΗΣ
ΔΡΟΣΟΥΛΑ
ΝΤΕΑ
ΛΙΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΡΟΔΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΣΙΜΕΩΝΙΔΗΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ

Ένα δωμάτιο που έχει διαμορφωθεί με τέτοιον τρόπο ώστε να είναι η ακριβής αναπαράσταση τού εσωτερικού τού Πανάγιου Τάφου.

Από αυτό που ήταν προηγουμένως το δωμάτιο, έχουν μείνει μόνον μία φαρδιά τζαμόπορτα στο βάθος η οποία βγάζει στον κήπο, μία πόρτα αριστερά που οδηγεί στο υπόλοιπο σπίτι, μία δεξιά στο μπάνιο.

Κανένα άλλο έπιπλο.

Ο χώρος είναι βυθισμένος σε κατανυκτικό ημίφως.

Ο Ευσέβιος και η Δροσούλα, γονατισμένοι ο ένας δίπλα στον άλλον, μ' ένα κασελάκι ανάμεσά τους.

Υστερα από μακρά σιωπή.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ξέρω πού είναι.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Ευσέβιε, συγκεντρώσου.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Τον βλέπω. Όλους τούς βλέπω. Είναι κολλημένοι στους τοίχους. Χαϊδεύονται. Φιλιούνται. Ξεκουμπώνονται. Κάνει ζέστη. Ασφυκτική ζέστη. Είναι σκοτεινά και βρομάει αφόρητα.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Πού τα ξέρεις εσύ αυτά, ποτέ δεν έχεις πάει.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Τρίβονται, γλείφονται, δαγκώνονται, ρουφούνται.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

(τής έρχεται να γελάσει)

Σε τόσο σκοτάδι πώς τούς βλέπεις;

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Δεν χρειάζομαι φως, ξέρω τι κάνουν, λαχανιάζουν, βογκούν.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Έλα, ηρέμησε και συγκεντρώσου.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Μισόγυμνοι, με κατεβασμένα παντελόνια, όλα έξω.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Αν δεν συγκεντρωθείς δεν θα γίνει τίποτε κι απόψε.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ο ένας μέσ' στον άλλον. Αρπαγμένοι ο ένας απ' τον άλλον.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Απόψε πρέπει κάτι να γίνει.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ζώα με δύο κεφάλια, τέσσερα χέρια, τέσσερα πόδια, δύο πλάτες.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Δεν πρέπει να χαθεί κι αυτή η νύχτα, Ευσέβιε.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Τούς χαϊδεύει κι αυτός, τούς ξεκουμπώνει, τούς τα κατεβάζει, τούς χουφτώνει, τον αγκαλιάζουν πολλοί μαζί, τον ξεκουμπώνουν.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Ευσέβιε.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Τού τα κατεβάζουν, τον γλείφουν, τούς γλείφει, τον ρουφάνε,
τούς ρουφάει, ενώνουν τα χνότα τους με τα δικά του, σάλια,
σάλια, τα σάλια τους με τα δικά του.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Κάνε μια προσπάθεια.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Μέσ' στον ιδρώτα, μέσ' στην μπόχα, ζώ κι αυτός με δύο κε-
φάλια, τρία κεφάλια, έξι χέρια, εννιά πόδια, δέκα πλάτες,
είκοσι γλώσσες.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Με το μυαλό σου τα φτιάχνεις όλα, σταμάτα.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Να μπορούσα να το γκρέμιζα.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Πώς σου 'ρχονται τέτοια φριχτά πράγματα μια τέτοια ώρα,
απορώ.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Να το 'κανα στάχτη. Μ' όλους αυτούς μέσα.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Μέσα σου κοίταξε, μέσα σου.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Να γίνει ο τάφος τους.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Μη σπαταλάς δυνάμεις.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ο τάφος τού Αυγουστίνου Ρόδη.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Δεν μάς περισσεύουν πια, πρέπει να βάλουμε όλα μας τα δυνατά απόψε, μην έχεις τον νου σου αλλού, προσευχήσου.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Θα το καταστρέψω το πορνείο του.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Έλα, δεήσου.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Δεν θα τον αφήσω άλλο να προσβάλλει τις αρχές μας, τις παραδόσεις μας. Θα τον εξοντώσω τον δαίμονα. Θα τινάξω στον αέρα τον βέβηλο ναό του, τις ανόσιες τελετές του, την πρόστυχη θρησκεία του. Θ' απαλλάξω τον κόσμο από την πολυώροφη κόλαση που έχτισε. Σού ορκίζομαι, Δροσούλα, θα το κάνω. Μόνο τότε δεν θα ξαναπάει εκεί ο Λίνος. Μόνο έτσι θα τον σώσω. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Σε τίποτε δεν ωφελούν αυτά που κάνουμε, όσο παραμένει όρθιο το μπορντέλο τού Ρόδη. Όσο τελείται εκεί μέσα το έργο τού Διαβόλου, ο Λίνος θα είναι κάθε νύχτα εκεί, κάθε νύχτα θα κάνει τα ίδια.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

(τού δείχνει μέσα στο ανοιχτό μπαουλάκι)

Κοίτα, τα ρουχαλάκια του - τα παιχνίδια του - τα πρώτα του τετράδια - κοίτα πώς έγραφε, δες τι όμορφα γραμματάκια έκανε, όρθια, στρογγυλά - τα βιβλία του - τα μολύβια του, οι μπογιές του - η σάκα του - μύρισέ την - σαν να γύρισε μόλις τώρα απ' το σχολείο - οι καλτσίτσες του - τα πρώτα μποτάκια του - το πρώτο ρολόι του -

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Τα έχω δει χιλιάδες φορές.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

- σταματημένο στην ώρα που έπεσε - πέφτοντας το χτύπησε
κι από τότε -

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Δεν μπορώ να τον περιμένω άλλο.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Μα γιατί είσαι τόσο ανυπόμονος απόψε;

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Ποτέ δεν άργησε τόσο.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Είναι νωρίς ακόμη, όλη η νύχτα είναι μπροστά μας, κάθε νύ-
χτα τον περιμένουμε να γυρίσει.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Απόψε δεν μπορώ.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Γιατί; Τόσα χρόνια κάναμε υπομονή, τόσες νύχτες.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Αυτή είν' η τελευταία.

(Χτυπάει τηλέφωνο έξω απ' το δωμάτιο.

Ο Ευσέβιος βγαίνει).

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Φως, φως, μην αργείς άλλο εσύ, έλα απόψε, σε παρακαλώ,
άκουσέ με, έλα και ξαναγέννησε τον γιο μας, σε παρακαλώ,
φως, απόψε έλα και ξαναγέννησε τον Λίνο μας.

(Μπαίνει ο Ευσέβιος).

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Η έβδομη φορά που χτυπάει.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Κατέβασέ το.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Δεν είμαι μόνο πατέρας, Δροσούλα, πρέπει και να παρακολουθώ τα γεγονότα, να μη χάνω επαφή με τα πράγματα, να μαθαίνω τι γίνεται ανά πάσα στιγμή, κι αυτά που γίνονται απόψε -

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Ναι αλλά και πώς θα συγκεντρωθείς, Ευσέβιε; Δεν μπορείς να είσαι κι εδώ κι εκεί, και στον Λίνο και στον Ρόδη. Αυτό σ' έχει εκνευρίσει, αυτό φταίει που είσαι έτσι.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Εκείνος φταίει, μόνο εκείνος.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Μην τον κατηγορείς.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Δεν συμμετέχει, αδιαφορεί εντελώς.

ΔΡΟΣΟΥΛΑ

Δεν μπορεί να κάνει τίποτε, το ξέρεις.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ

Μπορεί, μπορεί, αλλά δεν θέλει. Δεν αρκεί να προσπαθούμε μόνο εμείς. Δεν θα γίνει τίποτε αν δεν δείξει κι εκείνος ότι το θέλει, ότι αυτό που κάνουμε τον αφορά, είναι μόνο για κείνον. Αυτός είν' ο λόγος που δεν γίνεται τίποτε. Πρέπει να είμαστε και οι τρεις, ο πατέρας, η μητέρα, το παιδί, κανείς δεν πρέπει να λείπει. Αυτός ποτέ δεν είν' εδώ, μάς αφήνει μόνους να προσπαθούμε ν' αναπληρώσουμε μ' αυτό το μπαουλάκι